

Ukrutnost' hriechu

53-0403, Jeffersonville, IN
(THE CRUELTY OF SIN)

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať ráz prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázní je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Ukrutnosť hriechu a trest, ktorý musel byť zaplatený, aby bol hriech odstránený z našich životov

(THE CRUELTY OF SIN AND THE PENALTY THAT IT COST TO RID SIN
FROM OUR LIVES)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v piatok večer 3.4.1953 v Jeffersonville, IN

¹ Ďakujem ti, brat Tom. Pridaj tejto malej veci všetku hlasitosť, ktorú tu máte, ak chceš. Skoro som sa dnes večer vyhol tomu, aby som sem dolu prišiel. Mám chrípku. A sľúbil som, že to budem. A povedal som bratovi Neville, požiadal som brata Coxa, aby prišiel hore a povedal mu. Povedal som, „Povedz bratovi Neville, aby šiel dopredu a mal službu, pretože som tak zachrípnutý. Ledva môžem zapísať.“

A on povedal, prišiel späť a povedal, „Radšej pod' hore, brat Bill. Verím, že to bude dobrá vec.“ A tak, som vždy ochotný urobiť nejaké úsilie. Ak... Skutočne som príliš zachrípnutý, aby som pre vás kázal, ale môžem ku vám len na malú chvíľu hovoriť s pomocou tohto malého prístroja, ktorý tu je. Ja... Zakaždým, keď prídem do Indiany, zachrípnem. Nevieť prečo, ale zachrípnem, vždy dostanem nádchu. Práve tu je to tak nízko položené. Zostúpim sem nižšie a vyzerá to, že sa od toho skrátka nemôžem uchrániť. Modlím sa a vyzerá to, že to prichádza v každom prípade. Ale snažím sa vždy robiť to najlepšie, čo môžem, s tým, čo mám k dispozícii. Takže to je spôsob, ako som sa to vždy snažil robiť, najlepšie ako môžeme. To je všetko, čo Boh rešpektuje, vlastne očakáva, prepáčte mi; je všetko, čo On očakáva.

⁴ No, verím, že náš Pán vás všetkých požehná a udelí vám veľké požehnanie v priebehu tejto služby v tento piatok, sobotu a v nedeľu. Tieto bohoslužby budú pokračovať dnes večer, zajtra večer. Nie je to tak, brat Neville? [Brat Neville hovorí, „Áno.“ - pozn.prekl.] Pokračuje to rovno zajtra večer.

Mám prísť sem dole a potom odtiaľto odísť a ísť ďalej, aby som hovoril ku skupine misionárov, ktorá je v Louisville. Myslím, že je to buď sedemnásť, alebo dvadsaťsedem národov, ktoré sú zastúpené v tom misionárskom zhromaždení. Chcú odo mňa, aby som tam mal zajtra večer pár minút. Ned... V nedeľu ráno je...

⁶ Čo to je? [Nejaký človek hovorí, „Pomodlil by si sa teraz za tohto človeka tu?“ - pozn.prekl.] Polož svoju ruku rovno na neho, brat.

Náš Nebeský Otče, modlíme sa v Mene Tvojho milovaného Dieťaťa, Ježiša, práve v tomto čase, aby mohla byť na nás dnes večer rozšírená Tvoja milosť v spôsobe uzdravenia nášho brata, muža, ktorý tam sedí, ktorý vyzerá, že je v tomto okamihu veľmi nemocný. Ty si povedal, „Vyznávajte si jeden druhému hriechy a modlite sa jeden za druhého, aby ste boli uzdravení.“ A ja sa dnes večer modlím s týmito ľuďmi v Mene Pána Ježiša Krista, aby si v tejto chvíli uzdravil nášho brata. Ako tam náš brat stojí s rukami položenými na ňom, reprezentuje ruku nášho Pána Ježiša a my sme spolu spojili naše modlitby a posielame ich ku Tebe v Kristovom Mene, aby sa náš brat mohol rýchlo zotaviť z nemoci, ktorú má. Amen.

Pán ťa žehnaj, brat. Dajte mu trocha vzduchu. On je tam trocha ako zavrený do ohrady. No, nechajte ho odísť von. Ak chcete odísť, pane, no, chodte do toho a obstarajte si sedadlo tam v zadnej časti budovy, kde dostanete trocha vzduchu.

No, Pán Ježiš pozná všetky naše problémy. On je naším Nositeľom bremena.

¹⁰ A teraz, nedeľa ráno, zavčasu, šesť hodín, služba za východu slnka... Kolkí z vás majú radi bohoslužby za východu slnka na Veľkú noc? Očakávame na veľké požehnanie. Takže, ak Pán dá, budem mať bohoslužby za východu slnka; to je od šiestej do siedmej. Potom sa vrátite domov na raňajky, vrátite sa. A o deväť-tridsať, pravidelná služba nedeľnej školy; bude tu brat Neville. A ihneď po službe nedeľnej školy budem mať služby krstu pre tých, ktorí majú byť pokrstení, na Veľkonočné nedeľné ráno.

Ak ste neboli pokrstení ponorením a túžite byť a ste Kresťanom, veríte v Božstvo, že Ježiš Kristus je Syn Boží, a chcete zaujať miesto v našom obecenstve, byť pokrstení, radi vás tu budeme mať na Veľkú noc ráno o desať-tridsať kvôli ponoreniu. Prineste si svoje šaty. Ak žiadne nemáte, samozrejme, no, najmä ženy, oni tam majú rúcha, rôzne veľkosti pre dámy. Nemyslím si, že už tam majú všetky veľkosti pre mužov. Ale sme veľmi šťastní, že ste tu s nami v toto Veľkonočné ráno.

¹² Potom v nedeľu popoludní je pohreb, ktorý sa bude konať, je to niekto, kto žil tu na vidieku, alebo bol niekde odtiaľto, kto... Myslím, že to je osoba, ktorá bola pred nejakým časom obrátená na kázanie brata Nevilleho. Myslím, že sa volá East, alebo tak nejak. Zavolali mi z

pohrebného ústavu a pýtali sa, či by som ja, brat Neville a naša skupina, prišli a zaspievali a mali bohoslužby v nedeľu popoludní o druhej hodine v pohrebnom ústave Mottaz.

Nepamätám si tú dámu, East, Yast alebo East. Mnohí z vás to videli v novinách, myslím, že dnes večer. A... [Sestra hovorí, „Brat Bill?“ - pozn.prekl.] Áno. [„Bývala to Edna Justice; zvykla sem chodiť celkom často.“ - pozn.prekl.] Edna Justice, možno ju poznáte. Ona je pravdepodobne mladá dáma. Nie je? Je to pravda, sestra? [„Dvadsaťdeväť. Oh.“ - pozn.prekl.] Mladá žena. Myslím, že oni... Jej matka mi volala a povedala, že ona zanechala dve alebo tri malé deti. To je istotne veľmi zlé.

¹⁴ To len dokazuje zlo tohto smrteľného života, že? Ale v... Ak bola v Kristu Ježišovi, je na tom dnes večer oveľa lepšie, než ktorákoľvek osoba, ktorá sedí v tejto budove. Ona len prešla dolinou tône smrti, ktorou musia prejsť všetci smrteľníci. A jedného dňa budeme musieť vy i ja tiež cestovať touto cestou, ale nebudeme musieť prejsť Jordánom sami, lebo On je naším Spasiteľom. A tak my...

Ak budete chcieť prísť do pohrebného ústavu Mottaz, ktorý sa nachádza na ulici Maple, medzi Walnut a... Nie, myslím, že to je Locust a Wall Street, po pravej strane, ako idete na západ. Nevieam, kde ich... Aké číslo to má? [Niekoľko hovorí, „221“. - pozn.prekl.] 221. Je to tam, kde zvykol byť starý pohrebný ústav Scotta a Combsa, keď som bol mladý. A je to na nedeľné popoludnie a o druhej.

¹⁶ A potom v nedeľu večer tu opäť budú pravidelné Veľkonočné bohoslužby. Budeme pravdepodobne kázať o smrti, pohrebe a vzkriesení, v nedeľu večer. A my skrátka nevieme, čo bude náš Pán robiť v tento nasledujúci týždeň, ktorý prichádza, či budú bohoslužby pokračovať, alebo skrátka, čo sa bude diať v nadchádzajúcom týždni. Veríme, že tu v nedeľu budete všetci, ktorí môžete.

Spoznávam tu mnoho kazateľov. Niekoľko mi hovorilo, že tu bol pán Fuller, ktorý zvykol byť... alebo chodiť na naše zhromaždenia. Je tu ten muž? Brat Fuller, nie si ten človek, ktorý ma zvykol v New Yorku brať z miesta na miesto, a išli sme na zhromaždenie? Rád ťa vidím, brat Fuller. Nech ťa Pán žehná.

Potom som tu videl ďalšieho mladého kazateľa, ktorého brat Tom nepozná. Nepoznám ani priezvisko toho mladíka, ale viem, že ho tam volajú Junior: Jackson, brat Jackson, Junior Jackson, len zodvihni svoju ruku, brat Jackson. Sme radi, že ťa tu s nami máme. On je zdola

z okolia Elizabeth, metodistický zbor tam zdola, kde mám čoskoro mať službu, ak Pán dá, predtým, ako pôjdeme naspäť na misijné pole.

No, je veľká výzva do Indie. A všetko je hustejšie a hustejšie, každým dňom. Modlite sa za mňa.

²⁰ Nuž, dnes večer, toto je Veľký Piatok. Je to večer, kedy sme všetci... Ó, mal som na mysli v Jeruzaleme, okolo tejto doby je to – slnko je teraz celkom vysoko, v sobotu ráno. Ale celý deň sa tam hore ľudia plazili tou istou starou cestou, kde bol vláčený ten kríž po tých krvavých šľapajách toho Nositeľa; slzy, trápia svoje duše, plačú. Mnohé veľké katedrály, a tak ďalej, dnes oslávili tento veľký spomienkový čas. Ak tu bol niekedy čas, kedy by mal svet oslavovať, je to teraz v tejto hodine trápenia.

A zaujímalo by ma, či naša sestra, vidím tu tento malý starý organ... Milujem organ. Som len trocha staromódny. A zaujímalo by ma, či by sme mohli dostať akord na to: Ježiš, blízko kríža zdržuj ma.

Len jedna z tých dobrých staromódnych piesní od srdca, ktoré sme zvykli dávno spievať. A som zvedavý, či by sme sa ku tomu mohli všetci pripojiť. Milujem to.

Tam je vzácny prameň;

Zadarmo pre všetkých, uzdravujúci prúd;

Ktorý tečie z Golgotskej hory.

Každopádne, kolíki z vás poznajú z toho verše? V poriadku, môžete sa rovno teraz pripojiť ku mne. A teraz poďme len okolo seba zatiahnuť závesy a nastavme naše mysle o nejakých 1900 rokov pred týmto popoludním. Čo za Obeť, svet nikdy nič také nepoznal: otriasla celým svetom. A teraz, nechcete zostať blízko toho miesta, kde ste na mieste obecenstva a požehnaní s Ním?

²⁴ Spievajme to teraz všetci, jednoducho tým staromódnym spôsobom, no, nie... presne tak, ako by ste to spievali, ak by ste teraz boli osamote. V poriadku. Brat Tom, pomôžeš mi to viesť, urobíš to? Nemám teraz dostatok hlasu. A potom, v poriadku. V poriadku. [Brat Robert Tom pomáha v spievaní piesne „Blízko kríža zdržuj ma“ - pozn.prekl.]

Ježiš, blízko kríža zdržuj ma;

Tam je vzácny prameň;

Zadarmo pre všetkých, uzdravujúci prúd;

Ktorý tečie z Golgotskej hory.

V kríži, v kríži;

Bud' moja sláva vždy;

Kým moja vytrhnutá duša musí nájsť;

Pokoj za riekou.

Kým skloníte svoje hlavy, ak chcete, len to teraz skutočne pomaly pohmkávajme. [Brat Branham a zhromaždenie si začínajú pohmkávať „Blízko kríža zdržuj ma“ - pozn.prekl.]

Blízko kríža budem bdieť...

Dúfajúc a veriac vždy;

Kým sa dostanem na zlatý breh;

Len za riekou.

[Brat Tom naďalej znovu ticho spieva refrén. - pozn.prekl.]

Zaujímalo by ma, ak by ste len práve teraz chceli... Nikto to za vás neurobil. Zaujímalo by ma, či len... nechceli by ste znova zasvätiť svoj život Kristovi a, „Pane, pamätaj na mňa. Vážim si Tvoju... unavený a utrpenie, krvácanie a zomieranie za mňa. Som nehodný, ale dám teraz hore svoju ruku, Pane, a Ty ma uvidíš. Chcem svoj život nanovo zasvätiť.“ Nech vás Boh žehná. Nech vás Boh žehná. „Chcem sa práve teraz nanovo zasvätiť Tebe, Pane, v tento večer na Veľký Piatok.“ Nech vás Boh žehná.

²⁸ Otče, modlím sa, aby si požehnal tých, ktorí zodvihli svoje ruky, a tých, ktorí ani nemali odvahu urobiť to. Modlíme sa, aby Ten jediný všedostatočný požehnal každého z nich.

Premýšľame o Golgote, Boh náš Spasiteľ, zaťažený hriechom; sňatý, bol daný do rúk bohatým ľuďom, ktorí vzali Jeho telo potom, ako prosili Piláta; prevzali Ho a zabalili Ho do nejakého čistého plátna a uložili to do hrobu. Ó, Bože, čo za pocit to musel byť na tých biednych apoštoloch; zdalo sa, akoby boli v tom čase porazení. Ten, ktorému natoľko verili, bol teraz preč, ale nie na dlho. Skrátka krvácajúca Obeť, to bolo všetko. Jedného dňa, o niekoľko hodín neskôr, povstal z mŕtvych a potom prišla radosť.

³⁰ Pomôž nám dnes večer, Pane, keď sa nachádzame v tomto období sviatkov, nech to môže byť v nás, aby sme videli utrpenie, ktoré

muselo byť zaplatené za naše vykúpenie, smútok, ktorý musel byť zaplatený, aby sme boli šťastní. A nech naše duše... Nech by sme Ti dnes večer zasvätili seba, Pane, a nech by naše duše boli zarmútené, hľadeli tam do diaľky a videli, čo, ó, Bože, čo za hrozná smrť. Aký krutý musí byť hriech. A modlím sa, Otče, aby si nás teraz spoločne požehnal.

Pomôž mi, ó, Bože, ako Tvoj služobník tu stojím s veľmi biednym hlasom a Tvoje deti čakajú, aby počuli niečo zo Slova. Pomôž mi, Pane, a bohato rozlám Slovo Života pre každého, ako nanovo zasväcujeme svoje životy a naše srdcia. Slzy našich srdc padajú hlboko dole v našej hrudi, keď premýšľame o tej Obeť. Pomôž nám teraz, lebo o to prosíme v Kristovom Mene. Amen.

³² Chcem teraz len trochu čítať, ak mi na chvíľu venujete svoju plnú pozornosť a budete sa za mňa modliť. V Izaiášovi, 53. kapitola.

Dnes sme pravdepodobne počuli rádiové vysielania, a tak ďalej. Dnes som len premýšľal o Kristovi. Nemohol som si pomôcť od toho, aby som išiel niekam von a jednoducho pokľakol. A proste som musel plakať, keď som premýšľal o – keď sa moja myseľ vrátila späť, aby som sa pozrel, ku čomu došlo tam na Golgote.

Nedostal som sa ku tomu, aby som počul nejaký z rádiových programov, ale možno kázali z Evanjelia. A možno zajtra večer ku tomu pristúpime z tohto hľadiska.

³⁶ Ale dnes večer poďme späť do Starej Zmluvy. Chcem hovoriť na tému: *Ukrutnosť hriechu a trest, ktorý musel byť zaplatený, aby bol hriech odstránený z našich životov.* V Izaiášovi 53, prorok, pomazaný, sedemstodvanásť rokov pred Pánovým príchodom povedal tieto slová:

Kto uveril našej zvesti?... komu bolo zjavené rameno Hospodinovo? Lebo vyrástol pred ním ako nežný prútok a koreň z vypráhljej zeme; nemal podoby ani krásy; videli sme ho, ale nebolo na ňom vidieť toho, pre čo by sme ho boli bývali žiadostivi.

Opovrhnutý bol a opustený od ľudí, muž bolesti,... oboznámený s nemocou, a jako ten, pred ktorým skrývajú tvár, opovrhnutý, a preto sme si ho nevážili,

kým on vzal na seba naše nemoci... niesol naše bolesti, a my sme sa domnievali o ňom, že je ranený a zbitý od Boha a strápený.

A on bol smrteľne ranený pre naše prestúpenia, zdrtený pre naše neprávosti; kázeň nášho pokoja bola vzložená na neho, a jeho sinavicou sme uzdravení.

My všetci sme zblúdili jako ovce; každý z nás sme sa obrátili na svoju vlastnú cestu, a Hospodin uvalil na neho nepravosť všetkých nás.

Mučili ho, a ponížujúc sa znášal dobrovoľne a neotvoril svojich úst; vedený bol ako baránok na zabitie a zanemal ako ovca, ktorá zanemie pred tými, ktorí ju strihajú, a neotvoril svojich úst.

Vzatý bol z väzby a zo súdu. A čo do jeho pokolenia, ktože ho vyrozpráva? Pretože bol vyťatý zo zeme živých, pre prestúpenie môjho ľudu bola mu zadaná rana.

Dali mu s bezbožnými jeho hrob i s bohatým, keď zomrel ukrutnou smrťou, preto, že nespáchal nijakej neprávosti, ani ľstí nebolo nikdy v jeho ústach.

Ale Hospodinovi sa ľúbilo ho tak zdrtiť a strápiť nemocou, aby, ak jeho duša položí obeť za hriech, videl svoje semeno, bol dlhoveký, a to, čo sa ľúbi Hospodinovi, zdarilo sa v jeho ruke.

Ak by som dnes večer pomenoval tú tému z Písma, vzal by som 6. verš.

My všetci sme zblúdili jako ovce; a Hospodin...

každý z nás sme sa obrátili na svoju vlastnú cestu, a Hospodin uvalil na Neho nepravosť všetkých nás.

³⁸ Chcem len na chvíľu rozprávať. Vždy sme radi, keď to prichádza ku tomu, mať radosť Pánovu v našom strede; a ako sa s vami radujem, veľmi. Ale zastavili ste sa niekedy, aby ste sa zamysleli, čo to stálo, aby sme ju mali? Uvedomili ste si len niekedy tú cenu, ktorá je za tým; čím bol ten súd a čo bolo trestom za hriech? Aký krutý musí byť hriech, keď to zapríčinilo, že Syn Boží musel ísť na Golgotu a Boh Ho udrel, odvrátil od Neho Svoju tvár, potrestal Ho a On trpel. Pozrite, Kto On bol.

No, chcem teraz pre vás, ako hovorím, načrtnúť malý obraz. Podme dnes večer všetci na malý výlet na malej lodi a podme... malej vesmírnej lodi, alebo vzducholodi. Vráťme sa späť o stomiliónov rokov,

predtým, než bol založený svet, predtým, než tam vôbec bola hviezda alebo niečo, a nemôžete tam vidieť nič iné, než priestor. A všetok ten priestor bol Boh. Na počiatku bol Boh. A teraz budeme sledovať, ako prichádza do existencie malé biele Svetlo. Nazveme to, niečo ako Svätožiara [po anglicky, „Nimbus, Halo“ - pozn.prekl.] A to bol Syn Boží, Logos, ktoré na počiatku vyšlo od Boha.

⁴¹ A potom, ako tam On stál, a On, vo Svojej mysli začína premýšľať o tom, aký bude svet, a načrtol si to všetko, vyobrazil si to vo Svojej mysli. A povedal, „Nech je svetlo.“ A nejaký atóm sa rozštiepil, začína sa prelamovať a vybuchol atóm, prvá atómová explózia. A potom sa tie atómy začínajú hromadiť, až sa to sformovalo do popola, ako vlhkosť, čokoľvek to bolo, začína sa to lámať a štiepiť atómy. A po chvíli tam prišla hviezda, alebo kúsok niečoho, čo odletelo a odplachtilo vzduchom. Sledoval to možno po dobu niekoľko miliónov rokov a potom to zastavil. Neponáhľal sa. Bol – mal veľa času, navždy. Bol od počiatku až do konca. Nebol tam u Neho žiaden čas. A potom prilieta niečo ďalšie a zastavuje sa tu.

⁴³ Čo robí? Píše Svoju prvú Bibliu. Prvá Biblia, ktorá bola kedy napísaná, bola napísaná na oblohe, zverokruh. Začína sa s pannou; to je spôsob, akým prišiel prvýkrát. A končí s levom, druhý príchod. A On píše Svoju prvú Bibliu.

Druhá Biblia, ktorá bola napísaná, bola napísaná Enochom a umiestnená v pyramíde.

Tretia Biblia, ktorá bola napísaná a je tou poslednou, je Táto. [Brat Branham označuje svoju Bibliu - pozn.prekl.]

Boh vždy robí veci v trojkách. Boh je dokonalý v troch. On je dokonalý. [Brat Branham si odkašle. - pozn.prekl.] Prepáčte mi. On je dokonalý v Otcovi, Synovi a v Duchu Svätom. On je dokonalý v ospravedlnení, posvätení a v krste Duchom Svätým. On je dokonalý vo Svojich trojkách.

My sme učenín podľa Neho, a tak sme dokonalí v troch: duša, telo a duch. A naše telo je riadené nervami, krvou a bunkami (telo): tri. Všetko zdokonalené v troch...

⁴⁸ Potom povedal, potom, keď mal toto všetko učené, predtým, než vôbec učinil niečo iné... Vidím, ako sa tá malá Svätožiara pohybuje nad touto zemou, ktorá bola iba zamrznutým popolom, visí tam ako obrovský ľadovec. A On ju posunul bližšie ku slnku. A začal ju takto otáčať okolo slnka. Začala sa topiť a veľké ľadovce sa sypko potrhali. Bol sformovaný Texas a tie nížiny; ako sme učení, ako tadiaľ zostúpili

tie veľké ľadovce, najlepší dejepisci, ktorí určujú letopočty, to môžu vypočítať. A potom celá zem, potom to išlo dole do Mexického zálivu, a tak ďalej, začínalo sa to zalievať vodou. „A zem bez formy (neladná) a pustá...“ Teraz sme v Genezis, prvej kapitole. Vidíte? Tak teda Boh posunul a oddelil oblohu od vôd. A vytvoril svetlá.

A potom stvoril všetky Svoje stvorenia. Potom, keď to učinil, vyšli stromy a rastliny, a tak ďalej. Čo za nádherný systém mal. On to miloval. Bolo to nádherné. A On si myslel, že je to skvelé.

⁵¹ Tak to nemohol skrátka nechať v tom stave; musel s tým niečo zanechať. A tak povedal, „Učiniťme (množné číslo) človeka (množné číslo) na Náš Vlastný obraz. Učiniťme človeka na Náš Vlastný obraz.“ A tak potom, keď Boh učinil Svojho prvého človeka, bol to duchovný človek. On bol niečo na spôsob Boha, alebo Syna Božieho, Logos. To bol prvý človek. Potom dal človeku právomoc nad – aby viedol celý zvierací život tak, ako dnes Duch Svätý vedie veriaceho: „Pod' sem. Urob toto.“

No, ak sme boli dokonale podriadení Duchu Svätému, Boh nás povedie skrze Ducha Svätého tak, ako viedol Adam zvieratá v tom dni.

⁵³ A tak ich utvoril. A potom, keď to učinil, začína sa presúvať ku myšlienke, že potom – že utvoril človeka z prachu zeme. Nebol tam žiaden človek, ktorý by obrábal pôdu, nikto, kto by pracoval, žiadna fyzická bytosť. A tak utvoril človeka z prachu zeme. No, tu je to miesto, kde si myslím, že botanik, či veda a Kresťanstvo si navzájom neodporujú. Pretože veda hovorí, že človek pochádza z iného života; a my hovoríme, keď sa tu pozriete na človeka, on je na obraz Boží. Toto je, nebol to obraz Boží, s ktorým začal. Toto bol obraz zvieracieho života. A on... A evolucionisti tvrdia, že sme... Neverím v reťazec evolúcie spôsobom, ako oni, že všetko pochádza z jedinej bunky. Ale verím, že sme sa vyvíjali, iste, evolúcia jedného človeka od druhého. Ale potom, keď Boh vytvoril toto všetko, a mal – umiestnil človeka do...

⁵⁵ Utvoril ho z prachu zeme, no, nie na Svoj Vlastný obraz. On už mal učineneho človeka. Potom do neho vdýchol dych života a on sa stal živou dušou. Takže ľudská duša je povahou ducha.

No, keď ste znovuzrodení, nedostanete nového ducha. Dostanete novú povahu toho ducha. Je to ten istý duch, ale má novú povahu. Vezmite si dvoch ľudí, postavte ich spolu, obaja vyzerajú rovnako; jeden z nich je hriešnik a jeden z nich je Kresťan. Jeden človek povie, „Mám takého istého ducha, ako máš ty.“ Rozumiete? Ale

jeden z nich je odlišný, jeho duša, jeho povaha je odlišná. On bol zmenený.

⁵⁷ A tak, potom On vdýchol do tohto človeka. No, neviem, ako ho vytvoril. Umiestnil ho do piatich zmyslov, aby sa mohol kontaktovať so svojím pozemským domovom a vidieť, mať chuť, cítiť, voňať a počuť. A On ho vytvoril takýmto spôsobom. No, tie zmysly neboli na kontakt s Bohom. Jeho zmyslom na kontakt s Bohom bol jeho duch, jeho duša bola na... „Duša, ktorá hreší, tá duša zomrie.“

No, idem okolo toho dlhými cestami, aby som niečo dostal, ale dúfam, že rozumiete každému bodu z toho, a tak môžete presne vidieť to, čo musel Boh urobiť na Golgote.

⁶⁰ No, keď tento človek, potom, keď ho On umiestnil do jeho zmyslov, jeho piatich zmyslov... A potom bol človek osamelý, a tak mu vytvoril ženu, pomocnicu, vzal z boku jeho rebro a vytvoril ženu.

Tam je nádherný predobraz (všetko v predobraz) Boha, ktorý berie z Kristovho boku Nevestu. Vidíte? Boh otvoril Adamov bok a vzal rebro; ktoré, muž má v štruktúre tela o jedno rebro menej ako žena. A teraz Boh otvoril Kristov bok na Golgote a vybral von Nevestu. Cirkev prichádza do Kristovho Tela cez Kristovu Krv. Rozumiete?

To je spôsob, ako vchádzame dnu, a cez žiadnu inú cestu. Nezáleží na tom, do akej cirkvi patíš, akým dobrým mužom si, akou dobrou ženou si; musíš prijať Božiu všedostatočnú Obeť, Jeho pripravenú cestu, inak si stratený. To je pravda. To je jediný spôsob, ako môžete vojsť dnu, je to tadiaľ. No, je tu len jedna cesta, a to sú Dvere.

⁶³ Ježiš učil toto známe podobenstvo, keď bol tu na zemi. Rozprával, že bola prihotovená svadobná večera a každý človek dostal rúcho, a on tam našiel jedného človeka, ktorý nemal rúcho. Povedal, „Priateľu, čo si... Ako prichádzaš a nemáš rúcho?“

No, orientálny zvyk tohto je, že keď ženích pozval každú osobu, on dal – pozval. Ak pozval päťdesiat ľudí, potom mal päťdesiat rúch. A postavil niekoho ku dverám a zakaždým, keď prišiel človek dnu, bohatý alebo chudobný, on mu dal rúcho. Potom nikto nevedel, či boli bohatí alebo chudobní. On, všetci vyzerali v rúchu rovnako.

A to je spôsob, ako to dnes robí Boh. On dáva Ducha Svätého; čo je predobrazom. Každý človek, ktorého On pozýva, všetci sme rovnakí; nie tohto, lebo je trochu lepší než iný a tento je trochu vyšší ako tamten. Všetci sme v Božích očiach rovnakí, každý, kto je pozvaný na svadobnú večeru.

⁶⁶ Potom, keď vošiel dnu a našiel teraz jedného človeka... No, sú tam iba jedny dvere, cez ktoré sa dá vojsť, pretože tam je to miesto, kde boli rozdávané rúcha. A on našiel pri stole s večerou človeka, ktorý nemal oblečené rúcho. Povedal, „Priateľu, čo tu robíš? Prečo nemáš oblečené rúcho?“ A ten človek zanemel. On vošiel dnu cez okno, nejakou inou cestou. Nevošiel cez dvere.

A každý človek, ktorý prichádza cez Krista do Kristovho Tela, prijíma Ducha Svätého, Rúcho. On stojí rovno tam, aby Ho na vás dal hneď, ako prichádzate dnu. Rozumiete? To je to, čo zaslúžil, a to je to, čo robí.

⁶⁸ Nuž, tam na počiatku v Edene, potom pre neho utvoril ženu, alebo pomocnicu.

No, vidíte tie obrázky v časopisoch, niekedy, od nejakých umelcov. Nuž, to je veľmi biedna inšpirácia. Ak by ste videli Evu s takto natiahnutými vlasmi a, ó, čo za hrozne vyzerajúca vec a hovoria, „To bola naša matka,“ no, tam na svete by nemal byť nikto, kto by to mohol obdivovať. Verím tomu, že Eva bola najkrajšou ženou, aká kedy na zemi bola. To je pravda. Keď sa na ňu Adam díval, jeho, on... No, to ukazuje, že tie vlastnosti prechádzajú rovno späť skrze ľudské bytosti dnes. Ak nie, bolo by to naopak.

⁷⁰ A tak si Adam vzal Evu za svoju manželku. A potom, keď vošiel dnu hriech... A mám svoju predstavu o tom, čo to bolo. Nevyjadrujem to vonku v cirkvách, jedine, že mám nejakú malú triedu, kde môžem ukázať, čím bol hriech na počiatku. Ale v každom prípade, keď sa to stalo, oddelilo ich to od obecnstva s Bohom.

No, tu je obraz, ktorý chcem ukázať. No, keď si to Boh uvedomil, alebo nejaký Anjel, alebo prišla nejaká bytosť a povedala Bohu, že, „Tvoj syn je stratený. On zhrešil. Upadol.“...

No, sledujte ľudskú snahu, prvá vec je urobiť si nejaké náboženstvo. Človek, on má nejaký druh náboženstva.

Jedného dňa som tu v meste hovoril so slávnym človekom. Povedal, „Vieš, moje náboženstvo, brat Branham, je dodržiavanie 'zlatého pravidla'“ [po anglicky 'golden rule' - 'rob iným tak, ako chceš, aby iní robili tebe'. - pozn.prekl.]. To je dobre. Ale, brat, ak človek nie je znovuzrodený, on zahynie. Áno. Má byť; on musí byť znovuzrodený. No, 'zlaté pravidlo' je v poriadku; človek, ktorý má morálku, to dokáže robiť. Ale to musí byť všetko v nadprirodzenej línii. A uvidíte, čo Boh musel vykonať, aby sme sa mohli nadprirodzene narodiť.

75 No, keď potom zhrešil, vytvoril si nábož... Slovo "náboženstvo" znamená "prikrytie". Je to, ako niečo zakrývať. Tento kabát je pre mňa morálne náboženstvo, pretože zakrýva moju bytosť. A vaše oblečenie funguje rovnakým spôsobom. A to je... Je to prikrytie.

76 No, všimnite si, keď potom Adam, jeho figové listy boli v poriadku tak dlho, kým sa nemusel postaviť pred Boha tvárou v tvár. Ale keď sa musel postaviť pred Boha tvárou tvár, uvedomil si, že jeho figové listy mu boli nanič. A teraz, priateľu, mohol by si si myslieť, že si veľmi dobrou osobou (Rozumieš?), a môžeš ňou byť. To je pravda. Ale keď prídeš ku tomu, že sa budeš musieť postaviť pred Boha tvárou v tvár, si... ak si neprijal Božiu pripravenú Obeť pre teba, si stratený a zistíš to.

77 Stál som po ich boku, pozoroval som ich zomierať, videl som, ako im lekár do rúk pichá injekcie, aby ich udržal potichu, a počul som ich kričať a vyvádzať. Poviete, „Ó, oni sú len bez seba.“

Povedal som, „Doktor, vydržte s tým ešte minútku.“ Rozumiete? A môžete ich počuť, ako si myslia, že máte pravdu.

„Niektorá cesta je priamou pred človekom, ale jej koniec cestami smrti.“ A každý človek, ktorý nie je vytvorený, nie je znovuzrodený z Boha, pôjde tou cestou záhuby. Nemôžete tomu pomôcť. Vaša vlastná duša vás vedie. Ak ste znovuzrodení, ste nútení ísť hore. Ak nie ste znovuzrodení, musíte ísť dole. Skrátka vaša vlastná duša to urobí. Práve tak, ako kúzelnícka palička, ktorá by otvorila dvere, alebo niekde; ak nemáte kúzelnícku paličku, dvere sa neotvorí. A ak nie ste znovuzrodení, ste jednoducho automaticky odmietnutí; to je celé. No...

81 A potom, keď to tam vidím, keď potom vychádzajú a Boh vedel, že by sa pred Neho nemohli postaviť. A On to vedel. A oni sa ukrývali, schovávali sa vzadu v nejakom kroví, predsa zakrytí, ale vedeli, že ich prikrytie nebolo dostatočné.

A každý muž, alebo žena, ktorá chodí do cirkvi... Dnes som premýšľal o tom, ako katedrály vyzvňajú a zvony zvoní, a tak ďalej a podobne; a ľudia idú do cirkvi, pripravujú sa a ženy si kupujú svoje Veľkonočné klobúky, a tak ďalej. Ku čomu to dospelo? Ó, ako nedokážem pochopiť, kde má králik niečo spoločné so vzkriesením (Rozumiete? Nie veru.), alebo ako má vianočný stromček niečo spoločné s narodením Krista. To je pohanské, priatelia. Niekde sme museli vybočiť z cesty. To je pravda. Ale teraz, skutočne znovuzrodený muž alebo žena si to uvedomujú, pretože tam vo vás je Život, ktorý vám

hovorí, že to je zlé. Je to pravda? [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“ - pozn.prekl.]

⁸³ No, sledujte; Adam a Eva. Ó! Keď o tomto premýšľam, prestávam myslieť o mojej chrípke, akákoľvek bola. Keď sa zamyslím, tam na začiatku... Dávajte pozor! Rozprávate o krvi?

Tu, prednedávnom na veľkom metodistickom koncile, oni sa o tom dohadovali a vylúčili z metodistického spevníka všetky piesne o Krvi... Povedali, „To nie je nejaké zabijacké náboženstvo.“ Povedali, „My... Chceme niečo pekné a dôstojné.“ Brat, to nie je spôsob, ako to Boh prijíma. Buď je to...

„Keď uvidím Krv, preskočím vás.“ Krv! Boh, je tam iba zástupná, je iba v... „Život leží v krvi. Môžete teda jesť mäso, ale tá krv z neho, ktorá je toho životom, vylejete ju na zem.“ Rozumiete, nejete život...

Všimnite si, aké nádherné. Ako o tom premýšľam. Potom si Boh pomyslel, „No, vyjdite odtiaľ, Adam a Eva. A predtým, ako vás môžem priviesť von, budem musieť niečo urobiť.“ A tak, On ide tam po stráni a vezme ovcu, zabije ju, stiahne z nej kožu a nechá ju zomrieť.

⁸⁷ Pretože Boh musí Svoje Slovo dodržať, nezáleží na tom, aký dobrý muž si, aká dobrá si žena, čím si. To je Boh. Boh musí Svoje Slovo dodržať.

Z toho dôvodu musela ísť panna Mária na deň Letníc hore a prijať krst Duchom Svätým rovnako, ako to urobil zvyšok z nich, pretože sa tu narodila ako smrteľník a musela sa znovuzrodiť predtým, ako by mohla ísť do neba. Amen.

⁸⁹ No, pozri sa, pani, dovoľ mi niečo ti povedať. Len preto, že doba sa zmenila, Boh sa nezmenil. Ak prichádzaš s niečím bez tamtoho, si stratená. Rozumieš? No, hovorím to v mene toho, čo Boh urobil pred 1900 rokmi od dneška na Golgote, aby som vám ukázal, čo za obeť to musela byť, aby toto zaplatila, a to je Božia cesta. No, existuje cesta, ktorá vyzerá byť priama; ale Boh má pripravenú cestu. Ak pôjdete vždy po Božej pripravenej ceste, nikdy nepôjdete nesprávne.

⁹⁰ Ako keď začnete ísť do Indianapolis, alebo cez most a poviete, „No, tu, je tamto Louisville?“

„Áno.“ A skrátka sa vydáte rovno naprieč týmto smerom; čoskoro sa stratíte. To je pravda. Radšej si zaobstarajte plán, mapu, preskúmajte ju a uvidíte, ktorým smerom idete.

A potom, Tu je Boží plán do Slávy. Preskúmajte To. Tam To je. Celou cestou je to pokropené Krvou. Nemôžete stratiť stopu, ak budete nasledovať Krv. Amen. No, môžete ju vidieť. Len sa držte rovno s Krvou a budete v poriadku, lebo je tam krvavá stopa na každom kroku cesty.

⁹² No, všimnite si, ako tam Boh predtým, ako by to mohol urobiť, vtedy by mohol postaviť, alebo... Dokonca, ak by sa postavili, aby to mohli prijať, On by ich rovno vtedy zabil. Musel by, pretože On je suverénny. On musí Svoje Slovo dodržať. Povedal, „V deň, keď z neho budete jesť, v ten deň zomriete.“ Tým to bolo navždy vybavené. Potom Ho tam vidím, keď zabil tie ovce. Poviete, „Boli to ovce, brat Branham?“ Verím tomu. On bol Baránkom, ktorý bol zabitý pred založením sveta.

A bola to ovčia koža; vzal ich, hodil ich dozadu do krovia a povedal im, aby sa do nich zabalili a vyšli von a prijali to.

⁹⁴ A vidím, ako si Adam a Eva okolo seba natiahli tie zakrvavené, zvädnuté kože. Dokážete si predstaviť nádherné a pekné telá tých dvoch dokonalých ľudských bytostí teraz zabalené v krvavej ovčej koži? Vidím ich tam stáť.

Boh povedal, „Adam, pretože si namiesto Mňa počúval svoju ženu, nuž, vzal som ťa zo zeme a do zeme sa navrátiš.“

A „Eva, pretože si namiesto Mňa počúvala hada, nuž, priniesla si život – vzala si zo sveta život, budeš musieť na svet prinášať život. Rozmnožím tvoje bolesti a tvoja túžba sa poniesie k tvojmu mužovi,“ a tak ďalej.

A potom povedal, „Had, pretože si toto urobil, kráčal...“ On nebol plazom. Bol zvieratom, kráčal, bol najchytrejší zo všetkých zvierat poľných. Vidzte, či hovorím pravdu, to je Písmo. Chodil ako človek a oklamal ju. A On povedal, „A pretože si toto urobil, prídeš o nohy a budeš sa plaziť na svojom bruchu po všetky dni svojho života. A prach bude tvojím pokrmom.“

A rovno tam boli: súd. Boh musel dodržať Svoj súd, pretože On to vypovedal. A On je Bohom; On od toho nemôže ustúpiť. Musí zostať... Aby bol Bohom, Boh musí držať Svoje Slovo. To je pravda.

⁹⁹ A tak si tam dokážem predstaviť pohľad na tú biednu malú Evu, keď sa dívala na Adama, jej dlhé blondavé vlasy jej visia na chrbte, tie veľké, jasné, modré oči, ktoré vyzerali ako obloha, kde ich Boh stvoril, tiekli jej slzy, zmiešané s krvou na odevoch a kvapkajú dole okolo jej tela, Evinho... Adam so svojím silným telom ju chytil, privinul ju na svoju hrud' a sú tam slzy, ktoré sa miešajú a padajú, ako stekajú po tých

ovčích rúchach, kvapká dole krv. Krv, celou cestou. Tam. No, On hovorí, „Musíte odísť z Mojej Prítomnosti.“

A vidím, ako Eva a Adam idú s rukami okolo seba, takto odchádzajú, ich staré ovčie kože plieskali o ich nohy, krvavé, udieralo im to o nohy.

¹⁰¹ Potom vidím všetok ten priestor, čo bol vlastne Boh. Boh nemal začiatok dní, koniec rokov. On je navždy a navždy. Vidím, ako sa všetok ten obrovský priestor začal takto spolu pohybovať, zostupuje takto do tvaru lievika a pohybovalo sa to rovno dole, keď začal pozorovať ten malý pár, ktorý šiel dole cez záhradu Eden, krvavé kože im plieskali o nohy. Nemohol to vydržať. A pohlo sa to dole, ó, pohlo sa to dole od samotného srdca Božieho a píše I-á-s-k-a, „Boh tak miloval...“ On by ich skrátka nedokázal vidieť odísť.

Zavolať ich späť a povedal, „Položím nepriateľstvo medzi твоjím Semenom a satanovým semenom.“ Potom, keď sa toto stalo, bolo to na Golgote, keď Samotný Boh zostúpil dole cez ženu, narodený z panny.

¹⁰³ Ako rád by som sa tam tým len na chvíľu zaoberal, v Edene. Všimnite si, keď boli vyhnaní zo záhrady kvôli priestupku, všetky požehnanie zostali odrezané kvôli tomu priestupku.

A myslím si, že to je to, čo sa dnes večer deje s cirkvou. Všetky požehnanie sú odrezané kvôli priestupku. Tam to máte.

¹⁰⁵ Vyhnaní zo záhrady Eden! No, chcem, aby ste si všimli, že tu prichádza... Keď Kain a Ábel, dvaja synovia Adama a Evy prišli dopredu, aby vykonali obeť... Myslím si, že ten veľký Cherubín bol na východnej strane brány a ten Meč sa krútil tam a späť, ako tam strážil tú bránu, ktorou sa vchádzalo do Edenu... Všimnite si, Oheň, Oheň Ducha Svätého stráži bránu.

A dnes, To je to, čo stráži bránu. Ak ste vystrašený z Ducha Svätého a Ohňa, nikdy sa nedostanete do vnútra. Ohnivý Meč Boží, Boh je stravujúci Oheň, dáva pozor na ten Strom, stráži ten Strom Života.

¹⁰⁸ A teraz si všimnite, potom to je nádherný obraz. Ó! Vidím, ako Adam, alebo lepšie povedané Kain a Ábel sa teraz namáhali, alebo vyšli von, aby zaobstarali obeť. Verím, že vybudovali svoj oltár rovno pri bráne, pri Tróne, kde by mohli uctievať.

Všimnite si, tu prichádza Kain. Pravdepodobne pracoval celý rok, namáhal sa, robil všetko, čo mohol, aby vypestoval tie najväčšie jablká, alebo tie najväčšie tekvice, alebo čokoľvek to mal, a priniesol to

hore ku bráne. Postavil oltár rovno pri boku brány v Prítomnosti Božej, položil všetko svoje ovocie a veľké ľalie a všetko možné a položil ich bezchybne na oltár, potom si kľakol a uctieval Boha.

¹¹⁰ No, chcem, aby ste... Dúfam, že toto jednoducho vsiakne tak smerom dole, ako nikdy predtým, až kým to pochopíte. Rozumiete? No, všimnite si. Ak od vás Boh požaduje iba to, aby ste chodili do cirkvi, Kain bol rovnako spravodlivý ako Ábel. Kain Pánovi vybudoval oltár. Poviete, „No, brat Branham, nerobím iba to, ale ja robím obeť. Prispievam na zahraničné misie a...“ Všetky tie veci sú v poriadku. To je v poriadku, ale Boh požaduje viac.

Samotný Kain to robil. Rozumiete? On priniesol obeť. On uctieval Pána. Pokľakol a obetoval chválu Bohu a hovoril, „Pane, tu som. Tu som a priniesol som Ti obeť. Vybudoval som oltár.“ Amen.

Mnohými inými slovami, „Som členom cirkvi.“ Zasiahlo to dno? Pozrite sa. „Som členom cirkvi. Verím v Teba.“ Teraz to pôjde ku dnu. Nech to vsiakne skutočne hlboko. „Som veriaci v Boha. Postavil som oltár. Priniesol som obeť. A tu som, Pane. Uctievam Ťa.“ Boh sa im obrátil chrbtom. Správne.

¹¹⁴ „A Veľkonočné ráno,“ ako povedal jeden pastor z tohto mesta, „vieš, čo robím na Veľkonočné ráno, kazateľ?“

Povedal som, „Čo?“

On povedal, „Poviem všetkým mojím ľuďom, zaželám im 'Veselé vianoce.'“

Povedal som, „Prečo?“

On povedal, „Už ich viac neuvidím, až do ďalšej Veľkej noci.“

Každý prichádza na Veľkú noc, to je všetko, kupujú si nové klobúčiky a nové oblečenie. A čo má toto spoločné s Kristom? Ó! A v tomto roku tam bude investovaných milióny dolárov, zajtra v protestantskej sfére, do ľalií, veľkých nádherných ľalií; každý člen pôjde okolo a položí to na oltár. Boh sa nestará o tie ľalie na oltári. On chce na tom oltári vás. To nie je ľalia; to nie je vaša obeť. Vy ste tou osobou, ktorá má byť na oltári. To je ten rozdiel. To, čo Boh vyžaduje, aby ste kládli na oltár, ste vy.

¹¹⁶ No, chcem, aby ste si všimli, ako tam bola tá črta, to bol Satan v Kainovi. A sledujte to veľmi...

No, toto by malo spôsobiť, že sa budete cítiť naozaj dobre, niektorí z vás, ktorí ste pútnikmi a putujúcimi. A možno hovoríme, „No, kiežby sme mohli v našej cirkvi robiť toto a tamto.“ Buďte spokojní. Haleluja. Radšej by som uctieval v malej starej miestnosti niekde v zadnej ulici a mal v nej Boha, než v katedrále, v ktorej by nebol Boh. To je pravda. Samozrejme. Tam! On bol chudobný. Všimnite si. Potom priniesol svoju obeť Kain a položil to tam. No, všimnite si, on prišiel zo satanovej línie, pretože od Boha očakával, že to prijme kvôli tomu, že to bolo nádherné ovocie, niečo, čo on sám vytvoril.

¹¹⁸ A tak mnoho ľudí hovorí, „No, patríam k nejakým určitým rádom. A prispievam na Červený Kríž a dávam na charitu. Prispievam na cirkvi. Čo s týmto, brat Branham?“ To všetko je v poriadku.

Ale, „Ak sa niekto nenarodí znova, nijakým spôsobom nevojde do Kráľovstva.“ Všimnite si to.

Tie charitatívne veci sú skvelé, ale mimo... To jednako nie je Božia pripravená cesta. Kain prišiel svojou vlastnou cestou. A dnes večer prichádzajú mnohí svojou vlastnou cestou.

¹²¹ Nemôžete to dokonca vysvetliť. No, zdôvodnenia nemôžu dokonca... Vaše logické úvahy nie sú dostačujúce. Nie ste spôsobilý, aby ste to logicky vysvetlili. Ak by ste to mohli logicky vysvetliť, už by to viac nebolo z viery. Musíte to obetovať skrze vieru.

No, poviete, „Brat Branham, chceš povedať, že sa musím dostať tam dole a byť naplnený Svätým Duchom a vyvádzať ako tí ostatní?“ Ak očakávaš, že budeš s tými ostatnými, tak áno. To je všetko. Tak veru. To je všetko. Môžete vziať...

Náman mal rovnakú vec. Boh povedal prorokovi, „Povedz mu, 'Choď dolu a ponor sa sedemkrát.'“

On povedal, „Nie je táto voda čistejšia a lepšia?“ Ale to bola tá voda Jordánu; niekedy vyzerá veľmi zle.

¹²⁵ Ale prajem si, aby tu dnes večer každý hľadel na Golgotu a na cenu, ktorú Boh musel pred 1900 rokmi zaplatiť, a aby zodvihol svoju ruku a povedal, „Vyberám si cestu s tými niekoľkými Pánovými pohrdnutými.“

Poviete, „Musím sa pripojiť ku tým ľuďom, ktorých brat Tom, alebo niektorí z nich nazývajú 'svätými povalačmi'?“ Brat, bol som okolo sveta celkom tri razy a ešte nikdy som nevidel 'svätého povalača'. Nie veru. Videl som svätých, ale nie 'svätých povalačov'. To je meno, ktoré

na Cirkev pripol diabol. Boh povedal, „Bez posvätenia nikto neuvidí Boha.“ Posúďte sami. To je Božia cesta.

¹²⁸ Poviete, „Ľudia, ktorí kričia a vykrikujú, a tak ďalej?“ Brat, to je to, čo to je. „No,“ poviete, „to, to sa mi zdá šialené.“

To je dôvod, prečo by si mal byť znovuzrodený. Keď si znovuzrodený, potom to nebude šialené. Budeš s nami. Oni si raz mysleli to isté, čo ty. To je pravda. Mysleli si to isté, čo ty, pokiaľ sa do Toho sami nedostali. To je zmena, obrátenie. "Obrátiť" znamená niečo "zmeniť". A ak človek nezomrie samému sebe a nepovie, „Pane, nič o Tom neviem. Len ma vezmi dnu.“ Amen. Potom to Boh urobí. Rozumiete?

¹³⁰ No, Kain povedal, „Položil som sem toto všetko.“ Boh to odmietol. On to všetko urobil pekné. A možno si pomyslíte, „No, idem na bohoslužbu pri východe slnka; musím mať nový klobúčik.“

Raz na mojom zhromaždení išlo spievať jedno dievča. A povedala, „Brat Branham...“ Jej matka prala v koryte, aby sa užívali. A ona musela mať vo vlasoch jednu z tých „skrútenín,“ viete.

Čo to je, manikúra? Alebo ako voláte tie veci, nejaká taká vec, ktorá je vo vlasoch? Viem, že to je nesprávne. Nikdy si nedokážem spomenúť ako sa to nazýva. Neviem o tom mnoho.

Toni? [Niekoľko hovorí, „Nie. Trvalá.“ - pozn.prekl.] Trvalá, to je to, čo to bolo.

A ona strašne chcela mať vlasy na trvalú, predtým, ako mohla spievať v zbore. A jej biedna stará matka prala v koryte, aby ju užívala. Keď išla a mala už trvalú, ja som povedal, že ju nenechám spievať, pretože nie je spôsobilá na to, aby spievala, keď si to takto s tými vlasmi urobila. Správne.

¹³⁵ Nech nám Boh pomáha v každom prípade udržať kazateľňu čistú. To je to, čo sa dnes deje so svetom v ich cirkvách. No, počúvaj, brat. Verím v staromódne „sassafras“ [americký strom – pozn.prekl.] prežitie, tam dávno v kroví, kde vyhrabávate všetky korene horkosti a premiešavate pôdu (to je pravda), sadíte semeno.

No, všimnite si teraz, Kain si pomyslel, „Nádhera.“

Oni si myslia, „No, náš kostol... Postavili sme nový kostol.“ To je v poriadku. Všetko je krásne, to je v poriadku, ak budete mať spolu s tým Pána Ježiša. Potom, ako Ho len dáte na prvé miesto, On sa postará o to ostatné.

¹³⁷ Nieкто povedal, „Brat Branham, myslíš, že by to dievča malo prísť ku oltáru, keď takto vyzerá?“

Povedal som, „Brat, prichádza jar. Všetky tie krovité duby, ktoré tu sú, každý z nich má listy rovno tam, kde ich mali minulú jeseň. Ale my nemusíme ísť potrhať tie listy, aby prišli nové listy. Len nech vstúpi nový život a starý list odpadáva.“ To je pravda. Amen.

Počúvajte. Dovoľte mi povedať toto. Ak ten starý list neodpadne, to ukazuje, že ešte neprišiel ten nový Život. Nehnevajte sa teraz na mňa. Rozprávam o Ježišovi. V poriadku. To je ono. V poriadku.

¹⁴⁰ Sledujte, čo to stálo nášho nebeského Otca. Pozrite sa, čo teraz urobil. A prišiel tam Kain a vykonal svoju obeť. On uctieval. Išiel do cirkvi. Bol rovnako dobrý, ako ten druhý človek.

Ezav bol taký istý. Ezav bol vo svojom charaktere lepším človekom ako Jakob, väčší džentlmen. Miloval svojho otca; a veci, ktoré urobil. Ale Boh vybral Jakoba.

¹⁴³ Všimnite si teraz, keď prišiel Ábel, aby vykonal svoju obeť, no, bolo to celkom odlišné, keď prišiel Ábel. Tu prichádza Ábel. On nepracoval; nesnažil sa nájsť najväčšiu cirkev v meste, aby do nej išiel. Nepokúšal sa nájsť najkrajšiu skupinu ľudí, aby sa s nimi spolčoval. Amen. On iba vzal niečo, čo mal, a prišiel. To je celé. On bol pastierom oviec. A tak sa len načiahol, vzal baránka a zviazal... Predpokladám, že oni v tej dobe nemali žiaden konopný povraz a tak on musel mať letorast z viniča a jednoducho ho omotal okolo jeho krku.

Ale o čom to hovorí? Oni Ho viedli na Golgotu. On bol Baránkom. Povedali, „Prečo sa narodil v maštali?“ No, jahniatka sa nerodia v domoch. Rodia sa v maštaliach. A viedli... viedli Ho na porážku ako baránka. A odviedli Ho preč, viedli Ho hore na Golgotu. On bol Boží Baránok (amen) zpred založenia sveta. Keď o tom premýšľam, tam prichádza Ábelov malý baránok. Tam prichádza Boží Baránok.

¹⁴⁵ Keď o tom premýšľam, moje srdce sa len krúti znova a znova. Keď sa zamyslím, mne, biednemu, nehodnému, bezbožnému hriešnikovi, ktorý zomieral bez Boha, bez Krista vo svete, bez nádeje... A v potrebnom čase zomrel Kristus na mojom mieste, Ten jediný nádherný a stal sa opovrhnutým a odmietnutým, aby som v Jeho očiach mohol byť prijatý, namiesto mňa. Ó, skrátka sa cez to nemôžem dostať. Jednoducho si nedokážem predstaviť, ako to pre mňa mohol urobiť. Kým som bol? Potom povieťe, „Urobil to pre teba?“ Áno.

Prišiel Duch Svätý, jedného dňa ma ulovil a povedal, „On to urobil pre teba,“ a ja som Mu uveril. Uveril som Mu. Tak veru. Prijal som Ho a zistil som, že to tak bolo. Nezáleží na tom, čo hovorili ľudia, že oni povedali, „to sú fanatici,“ alebo čokoľvek boli; ja verím Bohu. A ja... A On urobil práve to, čo povedal.

¹⁴⁷ Vidím malého Ábela. Teraz dávajte pozor. Ó, vidím Ábela, ako ide a berie tento malý letorast z viniča, načahuje sa a berie malého baránka, prvorodeného od starej matky ovce, a omotal ten viničový letorast okolo jeho krku. Tu prichádza, vlečie ho (Nie je na tom mnoho nádhery, že?), ťahá ho tam hore. Potom ho dostal hore na veľkú skalu a kladie ho tam ku východnému koncu brány... No, všimnite si.

Kain pravdepodobne celý rok drel, aby vypestoval najlepšie plodiny, aké mohol, a myslel si, že by sa tým Bohu mohol zapáčiť.

¹⁴⁹ A mnoho ľudí hovorí, „Prestanem klamať. Prestanem kradnúť. Prestanem fajčiť. Obrátim sa do lepšej skupiny ľudí. Dostanem sa do nejakej spoločnosti.“

Tu to je! Boh sa nestará o vaše obrátenie novej strany. On chce, aby ste obrátili vaše srdce ku Kristovi a nechali Jeho, aby to od vás vzal preč. Nie to, čo môžete urobiť vy, nie sme spasení skrze skutky, ale sme kúpení skrze Jeho milosť. „Nie zo skutkov, aby sa niekto nechválil.“ Lebo my patríme Bohu, pretože... To nie je to, čo som ja; to nie je to, čo ja robím, ja sám. To je to, čo urobil Kristus v Bohu pre mňa a pre teba.

¹⁵¹ Všimnite si, nádherný predobraz. Tu prichádza, vlečie malého baránka, ťahá ho vpred. Dokážem si predstaviť, ako to malé stvorenie padá, pravdepodobne vedel, čo bolo nablízku, vliekol svoje malé nohy. Dokonalý predobraz Krista vlečúceho kríž, Boží Baránok prechádza dolu cez Jeruzalem, padá, oslabený.

Tu prichádza to maličké stvorenia a bečí. A keď ho dostal hore ku veľkej skale, položil ho na skalu a berie kúsok ostrého kameňa... Neviem, predpokladám, že oni v tých dňoch nemali žiadne nože. Takto ho položil. Chytil ho za zadnú časť jeho hlavy a takto ho potiahol hore, vzal nôž... či kameň a začal presekávať jeho malé hrdlo a ten kameň sa začal predierať skrz jeho hrdlo. Na tej skale zomrel baránok, krvácajúci, bľačiaci, krv striekala a jeho malé tepny boli rozsekané, krv striekala všade. Jeho malá biela vlna sa vtedy stala dočervena vykúpaná od krvi. Boh sa pozrel dole z nebies a povedal, „To je ono. No, zvládol si to. To je cesta.“ Krv tiekla z jeho malých žíl...

¹⁵³ Čo to bolo? Krv Syna Božieho, tisíc deväťsto a niečo rokov pred týmto popoludním. On bol vedený z väzenia. Bol vzatý na súdnu stolicu,

odtiaľ do nádvorja na zbičovanie a odtiaľ hore na Golgotu, vyvlečený na kopec. Šimon Cyrenejský mu pomáhal niesť kríž. A tam zomrel, na Skale Vekov, s Jeho Krvou, ktorá z Neho bola vytlčená, Jeho telo bolo doráňané. Haleluja! Veľké, hromada posmievajúcich sa vojakov plula na Jeho tvár. A On povedal, „Keby bolo Moje Kráľovstvo z tohoto sveta, požiadal by som Svojho Otca; On by Mi dal légie Anjelov, ktorí by prišli a bojovali za Mňa. Ale toto nie je Moje Kráľovstvo. Ale nech príde Tvoje Kráľovstvo! Nech sa stane Tvoja vôľa.“ A to tu bude čoskoro. „Nech príde Tvoje Kráľovstvo, nech sa stane Tvoja vôľa.“ Ó!

¹⁵⁵ Keď raz Billy Sunday povedal, že „Na každom strome sedel Anjel,“ povedal, „len vyťahni a uvoľni Svoju ruku a ukáž prstom; to je všetko, čo musíš urobiť. Vyriešime tu dole ten problém. Ó, či to nie je pravda?

Kaifáš sa díval a povedal, „Iných zachraňoval; Sám Seba nemôže zachrániť.“ Bola to najväčšia pocta, ktorá Mu vôbec bola preukázaná. Ak by zachránil Sám Seba, nemohol by zachrániť ostatných. A tak dal Svoj Život, aby mohol zachrániť ostatných. Haleluja. Amen.

„My všetci sme zblúdili ako ovce; Boh uvalil na Neho nepravosť všetkých nás. Vedený bol ako ovca na zabitie; a vedený ako ovca, ktorá zanemie pred tými, ktorí ju strihajú, neotvoril Svojich úst. A On bol ranený pre naše prestúpenia, zdrtený pre naše nepravosti; kázeň nášho pokoja bola vzložená na Neho, a Jeho ranami sme uzdravení.“ Ako by ste mohli odmietnuť tak jedinečnú lásku? Vidieť Ho, ako potácajúco ide hore do kopca: biedne, úbohé, slabé a krehké telo, ktoré sa prehýba pod bremenom.

¹⁵⁸ Premýšľam o básnikovi, keď tam v ten deň sedel; zachytil záblesk toho a napísal:

Uprostred mohutných skál a zatemnenej oblohy

Môj Spasiteľ sklonil Svoju hlavu a zomrel;

Otvorená opona odhalila cestu;

K nebeským radostiam a nekonečnému dňu.

Čo za Spasiteľ. Ó. Ako by sme vôbec mohli, ako by som mohol odmietnuť tak jedinečnú lásku k Tomu, ktorý mohol toto urobiť pre mňa a pre teba?

¹⁶⁰ Verím, dnes večer, môj brat, sestra, že prídete. Boh, to bola Božia pripravená cesta. To je cesta pre vás. To je Ten jediný, ktorý s

vami môže mať niečo do činenia. To je Ten, ktorý zaujal vaše miesto. To je Ten, ktorý dnes večer stojí, zmŕtvychvstalý Vykupiteľ, ktorý stojí po pravici Otca, dnes večer; vidím Ho úpenlivo prosieť a naliehať na každého hriešnika, ktorý je v tejto budove, aby k Nemu prišiel. Verím, že to urobíte. Verím, že nezanecháte toto Veľkonočné preskočenie.

Drahí priatelia, sme na konci cesty. Verím z celého srdca, že sme. Sme na konci cesty. Nech vás Pán Ježiš žehná. Nech vás dnes večer v Sebe učiní novým stvorením, to je mojou modlitbou. Nech vás vedie. Raz v...

162

Bol tam v Biblii jeden starý slepý muž, ktorý sa volal Bartimeus. Starý slepý Bartimeus mal dve malé holubice, my sme to povedali podľa histórie. Že tieto malé holubice zvykli tak sedieť a robili kotmelce jedna cez druhú a ľudia držali svoje... On držal svoj pohár a potom, keď ľudia prišli a sledovali tieto malé hrdličky, ako robia kotmelce, tak hodili nejaké mince pre toho starého slepého žobraka. On bol ženatý muž a mal malú dcérku. Ešte nikdy vo svojom živote to malé dievčatko nevidel. Mala asi dvanásť, štrnásť rokov v tom čase, v akom teraz chceme nahliadnuť do jeho života. A on sedával...

Raz v noci povedali, že jeho malá dcérka je chorá a on išiel ku Pánovi. A povedal, „Pane, ak len uzdravíš moje malé dievčatko, obetujem Ti zajtra moje dve hrdličky.“ A tak oni... Pán uzdravil jeho malé dievčatko a on obetoval dve holubice. Po chvíli jeho...

164

A to prvé, čo ste zistili, bolo, že jeho drahá žena onemocnela a myslela si, že bola... Oni si mysleli, že zomiera. Tak on odchádza tej noci k Pánovi, ohmatáva svoju cestu pozdĺž bočnej steny svojho domu, pokľakol na poli a povedal, „Bože, Bože, ak len ušetríš život mojej ženy, zajtra Ti obetujem môjho baránka.“

No, videli ste dnes slepého človeka, ktorého viedol pes. Trénujú tie psy, aby ich viedli. V ich dňoch vycvičili ovce, aby viedli ľudí, a tak on mal baránka, ktorý ho viedol.

A povedal, „Pane, ak len uzdravíš moju ženu, no, potom Ti zajtra obetujem môjho baránka.“ A jeho manželka bola uzdravená.

167

A na druhý deň šiel hore do chrámu a povedal veľkňazovi Kaifášovi, ktorý tam vystúpil a povedal, „Slepý Bartimeus, kam to ideš?“

On povedal, „Idem hore do chrámu, ó, veľkňaz, aby som obetoval môjho baránka. Sľúbil som Pánovi, že ak uzdraví moju ženu, darujem mu svojho baránka.“

Povedal, „Nemôžeš darovať tohto baránka, Bartimeus, pretože ten baránok je tvojimi očami.“ Povedal, „Dám ti nejaké peniaze a môžeš si kúpiť baránka od obchodníkov v chráme.“

Ale Bartimeus povedal, „Ó, veľkňaz, nikdy som nesľúbil Bohu „nejakého“ baránka; sľúbil som Mu „tohto“ baránka.“ Ó.

¹⁷¹ Zaujímalo by ma, či ste takto učinili sľuby. A ak dnes večer vidíte Toho vše-dostatočného Baránka, pomyslíte si, „Pane, ak Ma uzdravíš, sľubujem Ti, že Ti budem slúžiť; urobím všetko, čo môžem, ak necháš moje dieťa nažive...“ Alebo, keď stojíte a vaša matka išla dole do hrobu, alebo váš otec, alebo vaši milovaní, „Ó, Bože, stretnem ich, opäť ich stretnem.“ Som zvedavý, či to tak naozaj myslíte. Zaujímalo by ma, či táto Veľká noc príde a odíde bez toho, aby ste vyplnili to, čo ste sľúbili.

¹⁷² Pokračoval ďalej hore a obetoval svojho baránka. Vrátil sa, niekto ho viedol sem a tam. A tak potom povedal, keď prišiel naspäť, povedal, „Bartimeus, nemôžeš to urobiť.“ Kňaz, ktorý prišiel, aby vzal jeho baránka, povedal, „Nemôžeš vybrať tohto. Nemôžeš obetovať tohto baránka.“ Povedal, „Slepý Bartimeus, vieš o tom, že ten baránok je tvojimi očami?“

On povedal, „Áno, viem to. Ale dal som Bohu sľub a Boh pripraví baránka pre oči slepého Bartimeusa.“

¹⁷⁵ Onedlho potom, sa jedného dňa triasol v zime; počul hluk. Boh pripravil Baránka pre oči slepého Bartimeusa. Prichádzal po ulici. Povedal, „Čo znamená všetok ten hluk?“ Tam, kde je On, je zvyčajne hluk. Povedal, „Čo znamená všetok ten hluk?“

On povedal, „Nejaký Ježiš z Nazaretu prešiel okolo.“

Zhodil dole svoj kabát, nedíval sa, kam dopadol; nestaral sa o to. Boh pripravil Baránka. Mal právo na Baránka. Povedal, „Ó, Ježišu, Synu Dávidov, zmiluj sa. Zmiluj sa.“

Bohatí ľudia a tí, ktorí stáli navôkol, aby sa dostali bližšie ku Prorokovi, ku Kráľovi; hovorili, „Ó, buď ticho; On ťa nemôže počuť.“ On kričal o to viac.

Niektorí z nich povedal, „Dni zázrakov pominuli. Neexistuje žiadna taká vec, ako v tamtom dni.“

Vykríkol hlasnejšie, „Synu Dávidov, zmiluj sa nado mnou! Zmiluj sa nado mnou!“ Boh pripravil Baránka.

¹⁸⁰ Toho istého Baránka, ktorého pripravil pre oči slepého Bartimea, pripravil pred tisíc deväťsto a niečo rokmi aj dnes pre vás, keď vyšiel tam na Golgotu a obetoval Samého Seba, celý zranený a strápený.

Počúvaj, priateľu. Pamätaj, Ábel vyšiel do svojho stáda, obstaral baránka a zabil ho na obetnom kameni. [Prázdne miesto na páske. - pozn.prekl.]... radšej to teraz uchyťte. Ábel zomrel na tej istej skale, na ktorej zomrel jeho baránok.

Ste dnes večer ochotní odumrieť samému sebe? Ste ochotní odumrieť všetkým svojim myšlienkam? Len sa položte tam na skale so svojim Baránkom a odumrite, povedzte, „Ó, Bože, zmiluj sa.“ Keď pomyslím na mužov a ženy, ktorí myslia na pýchu, mladí muži a ženy, ktorí vydávajú svoje životy iným veciam. A starší muži, tiež premýšľajú o svojej práci, o svojej prestíži a o svojom okolí, alebo o niečom takom.

Ó, prečo dnes večer nevyleziete tam na Golgotu? Haleluja. Nechajte svoj vlastný život odseknúť preč a zomrite tam s Ním na kríži. Hodte svoje ruky okolo, „Skala Vekov, rozštiepená pre mňa, dovoľ mi v Tebe sa skryť. Zatiaľ čo sa valia tie mohutné vody, zatiaľ čo sa rúti búrka, ukry ma, ó, môj Spasiteľu, ukry ma. Nech svet robí čokoľvek, čo chcú robiť. Nech teológovia robia čokoľvek, čo chcú robiť; ja nechcem ich teológiu. To, čo chcem, je Ježiš Kristus v mojom srdci. Nechajte ma zomrieť s mojim Baránkom.“

¹⁸⁴ Ó, viem, aké to bolo ťažké v ten večer, keď som vošiel do tamtej malej starej farebnej misie a všetci tí bieli ľudia tam stáli naokolo a hovorili, „On ide tam do tej farebnej misie.“ Bolo to ťažké. Vyšiel som tam s celou svojou Kentackou pýchou v sebe, takto, ale Boh povedal, „Ak To chceš, choď rovno tam dnu.“ A vkráčal som rovno tam dnu a pokľakol ku oltáru a zostal som tam, pokiaľ Baránok... Zomrel som starému vlastnému „ja“, Billymu Branhamovi, pred dvadsiatimi rokmi. Haleluja.

„Bol som ukrižovaný s Kristom. Jednako žijem; nie ja, ale žije vo mne Kristus.“ Jedného dňa v tom slávnom zmŕtvychvstaní, keď On príde, moje telo môže odpočívať tam vonku pod trávnikom. Ale keď sa to bude diať, uvidíte, ako sa tráva posunie nabok a ja vyjdem na Jeho veľký slávny obraz, vedľa tých mnohých z nich (haleluja), lebo Ho poznám v moci Jeho zmŕtvychvstania. Verím, že to je to, čo dnes večer robí každý z vás, štvorá sa dnes večer rovno hore tam na Golgotu. Poďme teraz na malý výlet.

Dáš nám zatiaľ tón, sestra, ak chceš, „Bližšie ku Tebe, môj Bože.“ Kým sme... Poviete, „To je pohrebná pieseň.“ No, brat, ak tu bol

kedy čas, že sme potrebovali pohrebnú pieseň, je to práve teraz, keď ľudia idú zomrieť samým sebe a pýche.

Skloňme teraz v tichosti svoje hlavy, kým nám dáva malý akord, ak je to v poriadku.

¹⁹⁰ Ó, Bože, ó, keď pomyslím na to, čo sa tam stalo. Ó. Dokonca moje kosti sa chvejú, keď o tom premýšľam. Premýšľam o videní toho Baránka, keď Ho doriadili, áno, nasadili na Jeho hlavu trne a zatlačili ich dolu. Vojaci pľuli do Jeho tváre a hovorili, „Ty, Kráľ, teraz s tým niečo urob.“

On bol Prorokom prorokov. Dali okolo Jeho tváre handru a udierali Ho do hlavy s trstinou a hovorili, „No, prorokuj, povedz nám, kto Ťa udrel.“ Ale prorok povedal, „On neotvoril Svojich úst.“ On to už vypovedal.

Zviazali Jeho ruky, odstúpili za Neho s obrovským bičom a bičovali Ho, dokiaľ sa Jeho vzácne rebrá neodhalili skrz Jeho chrbát; Krv stekala dole po Jeho boku, cvendžala na zemi. Počujem Ho teraz kráčať; z Jeho sandálov počujem čľapkanie Krvi. To bol Immanuel. To bol Boh, Božia Krv.

¹⁹⁴ A videl som, ako vzali, dali na Jeho chrbát ten kríž, ten starý, mozoľovitý, zodratý, drsný kríž. A tam On ide, klesá zo strany na stranu kvôli bolesti chrbta, ako šiel dolu ulicou, burácajúci dav sa smeje a robí si z Neho žarty, „Tam ide ten Prorok. Tam ide ten veľký Učiteľ. Tam ide ten Božský Uzdravovateľ.“ Ale On je mojím Pánom. Ó, Bože... Nechaj ma liezť tam s Ním.

Tam vystupuje na ten kopec. Vidím, ako mladé, polooblečené ženy, behajú okolo a robia si žarty. Ich priatelia sa s nimi objímajú, ako kráčajú hore na kopec. Brat Ward, doteraz sa to príliš nezmenilo.

Vidím, ako veľkí členovia cirkvi hovoria, „Pozrite sa, to bol ten Chlapík, ktorý šiel roztrhať našu cirkev; kázal proti nášmu pastorovi. Pozrite sa teraz na Neho.“ Ale prorok povedal, že sa to musí stať takým spôsobom. On bol Baránkom Božím.

¹⁹⁷ Vidím Ho, ako otáča Svojou hlavou a pľuvanec steká dole z Jeho brady. Obracia Svoje oči hore k nebu; stoná a posúva sa o kúsok ďalej.

Pane, vierou chcem teraz kráčať s Ním. Chcem Ho potľapkať po chrbte a povedať, „Pane, budem tu stáť. Len mi povedz, čo robiť, a ja to urobím. Ako som Ti vďačný, Pane.“

Tam na kopci, keď Ho položili na zem, potiahli dozadu Jeho drahé ruky. Tie ruky, ktoré zastavili horúčku; tie ruky, ktoré povedali... keď sa tie ruky dotkli toho chlapca tej chudobnej vdovy, jeho čela, alebo tej postele, na ktorej ležal, on prišiel do života.

Ten, ktorý povolal Dorkas naspäť do života, Ten, ktorý povolal do života dcéru Jaira, Ten, ktorý povedal, „Lazar, poď von.“ Tie pery teraz krvácajú, vyprahnuté, a kričia.

²⁰¹ Zatiaľ čo pribíjali veľké ukrutné klince do Jeho rúk a Jeho nôh. „Prebodli moje ruky i moje nohy,“ povedal prorok, sedemsto rokov predtým, ako sa to stalo. Čo to bolo? To bol Ábelov Baránok. Tam Ho hodili na zem a roztrhali Jeho telo. Jeho biedne telo sa chvelo.

Povedal, „Žízňim.“ Dávajú Mu ocot.

Zlostili sa, vysmievali a robili si z Neho žarty, hovorili, „Ty veľký činiteľ zázrakov, teraz s tým niečo urob.“

Ale potom sa obloha začala stmievať, začali blýskať blesky. Boh skrýval Svoju tvár; Nemohol to viac vydržať. Ó, Bože, aký krutý musí byť hriech, aký krutý, aký krutý, že spôsobil to, aby Ten jediný predrahy toto urobil. Dokonca zaplatil takú cenu, že až Samotný Boh skryl Svoju tvár. Anjeli zahalili svoje tváre a otočili sa, aby s Ním plakali. Mesiac a hviezdy nemohli ďalej ísť. Nemohli viac svietiť. Samotný Boh, ktorý ich stvoril, zomieral na kríži. A sklonil Svoju hlavu.

²⁰⁴ Predtým, ako to urobil, pozrel sa tam dole na tých ľudí, ktorí losovali o Jeho rúcho, vypíňali to, čo povedal prorok. Povedal, „Otče, odpusť im; nevedia, čo činia.“ Všetko v láske, Adamov Baránok, Boží pripravený Baránok zabitý od založenia sveta... Tam zomrel, opustený, dokonca opustený Samotným Bohom. Boh a potom, Jeho Vlastný Otec Ho opustil, krvácajúceho.

Jednako chodíme okolo a smežeme sa, rozpustilí, ako keby sa nič nestalo.

Ó, Bože, to bola tá Krv. Keď tam v nemocnici doktor povedal, „On zomiera,“ to bola tá Krv, ktorá ma uzdravila. Malý hriešny chlapec, ktorý tu pobehoval naokolo, to bola tá Krv, ktorá odpustila moje hriechy. Bola to tá Krv, ktorá vzala – ma vzala preč z toho skazeného miesta, kde som žil, a umiestnila ma a učinila ma Tvojím synom. Ó,...?... a zomierajúci Baránku, Tvoja predrahá Krv. Drž ma blízko kríža, Pane.

²⁰⁷ To je moja vízia. To je to, čo tam je, láska, celé Božie obrovské srdce, ktoré sa pohybuje tam dole. A všetko, čo prichádza skrze Neho,

nebude odmietnuté. Oni všetci obdržia Večný Život. „Toho, kto príde ku Mne, nevyžením von.“

Bože, nech každý jednotlivec, ktorý tu je, ide dnes večer domov s týmto vo svojej mysli, premýšľajúc o tom, „Čo za Obeť. Čo to stálo, aby to bolo vykúpené? Čo to stálo Boha?“ Nás to nikdy nič nestálo. Boha to stálo Jeho Syna. Boha to stálo najvyššiu cenu. Krista to stálo Jeho Život. On bol Sáranská Ruža; ale aby ste dostali z ruže parfum (vôňu), musíte ju rozdrviť. Jeho nádherný život bol rozdrvený vo veku mladého Muža, tridsaťtriapoločného, aby sme my mohli žiť. Blížšie ku Tebe, môj Bože. Stoj blízko mňa, Pane. Stoj blízko mňa. A keď prídem ku koncu tejto cesty, môj život končí, Pane, nech On, ktorý tam zomrel, príde potom bližšie ku mne. Nech každý jeden, kto tu je, je na tom rovnako.

²¹⁰ Zajtra, Pane, alebo pozajtra pochováme mladú ženu, ktorá raz sedávala tu v zbore a počúvala kázanie. Ty o nej teraz vieš všetko. Ak prišla, je spasená. Ak nie, je preč.

Ó, Bože, zmiluj sa. Nech každý muž i žena, keď dnes večer opustia túto budovu a pôjdu do svojich domovov, nech idúc vážne premýšľajú, „Nemám na svojich rukách nič, idem len ku Tvojmu krížu.“ A nech každý jeden zomrie na tom kríži.

Pane, zatiaľ čo som dnes večer tu za touto kazateľňou, touto drobnou betónovou konštrukciou, zasväčujem Ti svoj život. Ďakujem Ti za to, čo si pre mňa vykonal. A zasväčujem sa Ti nanovo v tento večer spomienky ukrižovania. Vezmi si ma, Pane. Odpusť mi všetky moje chyby a ťažkosti. Učiň ma silným a mocným, Pane, v Duchu Božom, aby som pre Teba mohol získať duše.

A požehnaj toto zhromaždenie, lebo o to prosíme v Jeho Mene. Odpusť každému hriešnikovi. Prived' späť každého odpadlíka.

²¹⁴ Kým máme sklonené naše hlavy a každý hriešny muž a žena, ktorí tu práve teraz sú, malí chlapci a dievčatá, všetci z vás... Niektorí z vás tam vzadu, mladí ľudia, musel som ku vám hovoriť minulý večer ostro. Neznášam to robiť. Nech Boh požehná vaše srdcia. Možno si myslíte, že brat Branham bol hrubý, ale ja vás milujem. Sedel som tam, kde ste začali. Viem, čo to je; to je dôvod, prečo som to hovoril, aby som videl, či by ste len nemilovali nášho Pána. Modlím sa za vás, modlím sa, aby bol toto pre vás čas zasvätenia. Niektoré z vás matiek a otcov, starších ľudí, urobte toto časom zasvätenia, práve teraz, urobili by ste to? Prijmite Ho vo svojom srdci. Verte Mu z celej vašej duše.

No, kým sú všetky hlavy sklonené, bol by niekto rád spomenutý v modlitbe? Ak áno, len pozdvihnite svoju ruku a povedzte, „Brat Branham, pamätaj na mňa. Chcem sa priblížiť k Bohu.“ V poriadku. Tucty rúk.

²¹⁶ Otče, pamätaj na nich všetkých. Modlím sa, aby si to udelil; oni budú mať pokoj.“ Zatiaľ čo slzy stekajú dole po našich lícach a kvapkajú tu dole, s mojimi, na kazateľňu. Niektorí z nich s vreckovkami. Niektorí z tých veľkých, statne vyzerajúcich, drsných mužov, ktorí sú tu vnútri, sedia tu predou mnou, slzy stekajú dole z ich tváre, ich vráskavých tvárí. Prijmi nás, Pane. Odpušť každému jednému z nás, ktorí sme dnes večer v Božej Prítomnosti Tohto Ducha Svätého, odpušť nám, Pane, mladým i starým. Nech môžeme byť v ten deň spasení a vzatí do Tvojho Kráľovstva, lebo o to prosíme v Jeho Mene. Amen.

No, môžete sa potichu postaviť na svoje nohy. No, len nechajte sklonené svoje hlavy. Pomaly:

Bližšie, môj Bože, ku Tebe, bližšie ku Tebe;

Hoci by to bol kríž, ktorý ma dvíha,

Stále bude moja pieseň...

[Brat Branham sa potichu modlí za ľudí. - pozn.prekl.] „Bože, môj Bože, môj Bože, prečo si ma opustil?“ Príď, Pane, požehnaj tieto srdcia. [Brat Branham pokračuje v modlitbe za ľudí. - pozn.prekl.]

²¹⁹ Budte len úctiví, bez rozprávania sa s niekým, celkom, bez hovorenia ďalšieho slova, len opustite budovu, teraz v tichosti a chodte do svojich domovov. Len sa teraz otočte a poďte do svojho domu. Bez hovorenia slova, otočte sa a chodte von. Nech je Boh s vami.

[Brat Branham sa odmlčí, ako zhromaždenie začína v tichosti opúšťať budovu, zatiaľ čo organista a klavirista stále hrajú „Bližšie, môj Bože, ku Tebe.“ - pozn.prekl.]

„My všetci sme zblúdili jako ovce; Hospodin uvalil na Neho nepravosť všetkých nás. Ale On bol smrteľne ranený pre naše prestúpenia, zdrtený pre naše nepravosti; kázeň nášho pokoja bola vzložená na Neho...?... my sme sa domnievali o ňom, že je ranený a zbitý od Boha a strápený.“

[Brat Branham v tichosti pokračuje v modlitbe za ľudí, zatiaľ čo organista a klavirista stále hrajú „Bližšie, môj Bože, ku Tebe.“ - pozn.prekl.]

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v marci 2015.
Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.
Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.
Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí